

ปลูกนิสัยการให้

เราตั้งโรงทานเล็ก ๆ ไว้หน้าบ้าน
 แล้วก็ชวนเด็ก ๆ มาใส่บาตรกัน
 เมื่อเราให้ทีละนิดทุกวัน จนติดเป็นนิสัยแล้ว
 ก็จะสั่งสมความรู้สึกอยากให้เพิ่มขึ้น
 หัวใจจะขยายกว้าง เราจะให้ได้มากขึ้นอย่างสุขใจ
 ไม่หวงแหน ไม่เสียดายทรัพย์ และให้เพิ่มขึ้น ๆ
 จนกระทั่งปลื้มปิติใจ และจะเข้าใจว่า
 ทำไมพระพุทธเจ้าตอนเสวยพระชาติเป็นพระโพธิสัตว์สร้างบารมี
 ท่านเป็นผู้ให้ ได้สละทรัพย์ สละอวัยวะ กระทั่งสละชีวิต
 ประรณณาเพียงอย่างเดียว คือ พระโพธิญาณ
 เราจะเข้าใจท่านเลย เมื่อเราได้ให้ของท่าน
 แต่เดิมกว่าท่านจะให้ใหญ่ ๆ ได้
 ท่านก็เริ่มต้นให้เล็ก ๆ อย่างนี้มาก่อน
 ให้วันละนิดจิตผ่องใส พรุ่งนี้อีกนิด จิตยิ่งผ่องใส
 เป็นการสั่งสมบุญทีละนิด ๆ แต่ยังจิตให้เบิกบานผ่องใสเพิ่มขึ้น
 ความผ่องใสทีละเล็กทีละน้อยก็ถูกสั่งสม

ไม่ช้าก็จะเต็มเปี่ยมในดวงใจ ก็สามารถให้ได้มากขึ้น
ให้ทุกครั้งบุญมหาทานบารมีก็ส่งผลเจาะจงเลย
เมื่อให้วัตถุทานเราก็จะได้วัตถุทาน
เหมือนต้นกล้าอ่อน ๆ แห่งการให้ถูกปลูกขึ้นแล้ว
แล้วมันก็จะค่อย ๆ เจริญเติบโต
เมื่อเราหมั่นรดน้ำพรวนดินใส่ปุ๋ย
คือ ให้เพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ ทุกวัน มันก็จะเป็นต้นไม้ใหญ่
เพราะฉะนั้น แม้เราให้ชาตินี้นิดหนึ่ง
แต่ชาติต่อไปเราได้ผลเยอะ
เพราะมันเจริญเติบโตเป็นต้นไม้ใหญ่
เหมือนปลูกมะม่วงหนึ่งเมล็ดเป็นหนึ่งต้น
แต่หนึ่งต้นออกดอกออกผลเยอะแยะ
เราจะได้บุญเยอะ ๆ อย่างนั้น
พอเกิดมาใหม่รวยกว่าเดิม เพราะทำทานมา
รวยแล้วดีอย่างไร เวลาสร้างบารมีต่อมันสะดวก
ไม่รวยทำได้ไหม ได้ แต่ไม่สะดวกเท่า
ไม่เชื่อลองจงดู